

rozvoj tolerance a závislosti, kognitivní deficit ve smyslu poruch pozornosti a paměti, amotivační syndrom. Léčba závislosti na marihuanu není známa. Epidemické studie poukazují na spojení mezi užíváním marihuany a zvýšeným rizikem rozvoje schizofrenie. Somatické komplikace při chronickém užívání zahrnují zvýšené riziko plicních a kardiovaskulárních komplikací.

Závěrem lze shrnout, že v současné době se pozornost přesouvá od monoaminergních neurotransmiterů

ke glutamátu. Z patofyziologických procesů je v popředí zájmu zánět a jeho propojení s imunitou. Velký technický pokrok nám dává k dispozici množství měřitelných dat, která v rámci rozvíjející se precizní psychiatrie nabízejí exaktnější diagnostiku a nové léčebné cíle. Pokrok v oblasti neurověd jde dopředu nesmírně rychle. Mladí lékaři, kteří se rozhodli věnovat psychiatrii, by měli vývojové trendy znát a orientovat se v nich, i když realita rutinní denní praxe se mění daleko pomaleji.

prof. MUDr. Eva Češková, CSc.
eva.ceskova@gmail.com

ČASTO KLADENÉ OTÁZKY O 27. EFPT FÓRU, PRAHA 2019

**Mohu se o konferenci dozvědět něco více,
když jsem neměl možnost se této akce účastnit?**

**Ano, samozřejmě, právě tyto otázky a odpovědi vám popíšu vše podstatné,
co se odehrálo.**

Co to vlastně je to EFPT Fórum?

EFPT = European Federation of Psychiatric Trainees neboli Evropská federace lékařů v předatestační přípravě z psychiatrie je nezávislá mezinárodní federace národních asociací mladých psychiatrů. Je první a nejstarší organizací v Evropě, která zastřešuje mladé budoucí specialisty. Je respektovanou organizací, partnerem Evropské i Světové psychiatrické asociace, která zastupuje hlas více než 20 tisíc lékařů ve výcviku z oboru psychiatrie. Samotné EFPT Fórum je odborným setkáním, které se odehrává tradičně jedenkrát za rok a pořadatelem je země, kde aktuálně působí prezident organizace. Fórum je vyvrcholením ročních aktivit mladých psychiatrů, kteří spolupracují na mezinárodní úrovni v týmech, dle preference zájmu, ve vědě a výzkumu, v dětské psychiatrii, v psychoterapii a podobně.

Kdy a kde se konference konala?

10.–14. července v Praze, důvod byl praktický, nechtěli jsme se překrývat s žádnou jinou populární vzdělávací akcí v Evropě. Jádrem konference se stala Masarykova kolej v Dejvicích, historická budova strategicky umístěná kousek od centra, metra, mezinárodního letiště i vlakového nádraží. Ještě že prezident T. G. Masaryk v roce 1924 daroval 2,5 milionu korun, aby se stavba zahájila. Dnes po 95 letech místo stále slouží studentům, ale hlavně zde

můžete ubytovat účastníky a v sálech s moderní elektronikou uspořádat konferenci a to vše pod jednou střešou. Najít finančně dostupné místo bylo v hlavní sezoně náročné, a proto poděkování za tip patří mému bývalému profesorovi biofyziky Rosinovi z 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy.

Jak se konference pořádala a kdo ji pořádal?

Přípravy začaly s ročním předstihem. Celá akce byla tlačena dopředu nadšenými lidmi z Psychiatrické nemocnice Bohnice, Národního ústavu duševního zdraví (NÚDZ) a Psychiatrické společnosti. Za 27 let fungování federace očekávají účastníci odborného fóra profesionální přístup, proto jsme i my potřebovali záštitu a podporu významných osobností a institucí, což se podařilo. Na cestě byly překážky i selhání, přirozeně, jako v každé dynamické skupině. Pracovalo se pouze ve volném čase, a to i o víkendech. Dnes už jako lídr organizačního výboru vím, že bez pořadatelské firmy se takovéto akce dělají jen velmi těžko. Řešíte totiž vše, počínaje tím, kde budou stát minerálky a kolik jich má být, přes komunikaci s účastníky, například ohledně keto-diety, rozepisujete zvací dopisy pro víza, až po to, co řeknete účastníkům odborného fóra na pódiu. Několik pořadatelských agentur jsme oslovili, ale všechny vycouvaly. Jednalo se pro ně o neziskovou událost.

Společná fotografie účastníků EFPT konference

Kolik bylo účastníků a odkud byli?

150 účastníků ze 46 zemí světa. Největší EFPT Fórum v historii! Chyběly pouze Island, Bosna a Hercegovina a Albánie. Island se nezúčastnil, protože je celkem pouze 10 Islandanů v předatestační přípravě a svůj výcvik podstupují v různých severských zemích. Bosně se bohužel nepodařilo poskládat delegaci a delegace z Albánie se omluvila ze zdravotních důvodů. V roce 2019 proběhl už 2. ročník programu podporujícího 5 mladých psychiatrů, kteří pocházejí ze zemí mimo Evropu. Zájem byl enormní, výherců však mohlo být pouze pět. Porota vybrala zástupce z Austrálie, Indonésie, Tuniska, Brazílie a El-Salvadoru.

Jaký byl program?

Bohatý a vyvážený. První příjezdový den čekalo na účastníky překvapení v podobě exkurze po hlavním městě. Oslovili jsme neziskovou organizaci, která zaměstnává lidi bez domova, kteří oficiálně provádějí turisty uličkami Prahy a ukazují město ze zcela jiné perspektivy. Den byl slunečný, záběry jako z pohlednic na Hradčany, Malou Stranu či okolí Václavského náměstí, ale vše bylo ještě umocněno osobními příběhy průvodců, kteří se za komplikovaných okolností dostali na ulici a ne jeden z nich musel vyhledat i psychiatrickou péči. Pro představu, účastníky provázela člověk s titulem z jaderné energetiky nebo člen filharmonie nebo člověk, který se rozhodl na ulici žít dobrovolně.

Dojmy přetrvávaly do druhého dne, kdy nastala téměř nekončící diskuse po plenární přednášce profesora Normana Sartoria s názvem „Výzvy a úkoly pro budoucí psychiatrii“. Diskusi zahájila mladá lékařka z Rumunska se vzpomínkou právě na zmíněnou exkurzi, že se první hodinu procházky Prahou styděla, jednak proto, že očekávala „prohlídku na úrovni“, a jednak proto, jakým způsobem dokázala provádějího bezdomovce stigmatizovat

do doby, než vyslechla celý jeho příběh, který ji následně velmi emočně zasáhl. Rozběhla se vlna obdobných reakcí. Nemyslím, že to je nějaké alarmující či kritické přiznání jedné účastnice či více účastníků a výpověď o stavu mladé psychiatrie. Spíše je nutné připustit, že takové pocity jsou ve většině z nás přirozené.

Norman Sartorius se stigmatu v psychiatrii věnoval a vyzval nás, ať slovo „stigma“ přestaneme užívat a tím vlastně přispějeme k redukci upozorňování na něco negativního. Vyzval nás, ať mluvíme o psychiatrii a psychiatrech pozitivně, o tom, jak obor vznikl a čeho všeho, jakých úspěchů bylo dosaženo. Jestli existuje žebříček, pak Norman Sartorius patří mezi TOP 10 expertů v oblasti duševního zdraví ve světě, ve svých 84 letech sršel energií, a přestože za ním stojí tisíce publikací v nejcitovanějších periodikách, plno cen za specifické výsledky v neurovědách, přenášel na účastníky lidský a přátelský rozměr a apeloval na to, abychom nezapomínali, že jsme doktoři. Upozorňoval, že kliničtí lékaři v psychiatrii se víc a víc vzdalují somatické medicíně. Přirovnal to ke svému recentnímu zranění na ruce, během přednášky měl ukazovák v obvazu a říkal, že když si prst chtěl nechat ošetřit ve Švýcarsku, tak to chvíli trvalo, protože ho nejprve poslali ke specialistovi, ale ten se věnoval pouze palcům, takže ho museli přeobjednat a čekal další dva týdny na ošetření. Jeho vitalita je opravdu neskutečná a já věřím, že to nebylo naposled, co do ČR zavítal, protože vidět a zažít takovou osobnost znamená, že zažijete ten silný emoční zážitek, na který během přednášky čekáte, abyste si něco odnesli. Kromě plenární přednášky přijal účast v části nazvané „Zeptej se Experta“, kde odpovídal na desítky různých dotazů. Mohli jsme se zeptat skutečně na vše, kupříkladu nedoporučoval, aby se psychiatr vyjadřoval k politikovi veřejně o jeho zdravotním stavu (možná jste zaregistrovali, jak se určitá skupina

Přednáška dr. Karla Nešpora v bohnickém divadle

psychiatrů v USA vyjadřuje průběžně ke stavu prezidenta Trumpa). Nastínil, že pro úspěšný vědecký projekt je nutné role rozdělit předem, aby bylo jasně definováno pořadí autorů a také abychom dělali vždy pouze na tom, co nás zajímá a na co reálně máme čas. Pokud víme, že projekt potrvá rok, a přitom plánujeme za 6 měsíců třeba změny v osobním životě, jako je stěhování do jiné země, děti a podobně, nemáme se do projektů radši pouštět a spoléhat na to, že „to se nějak vše stihne“. Uvedené body mohou pro někoho působit celkem banálně, profesor Sartorius však upozornil, že výše uvedené chyby stále bývají komplikací i v nejprofesionálnějších vědeckých týmech.

Velmi si vážím toho, že uvítání účastníků se ujala významná jména pro vzdělávání a rozvoj psychiatrie jak na domácí půdě, tak ze zahraničí. Jako první vystoupil ministr zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, jehož přítomnost nejen potvrdila u účastníků důležitost akce, ale věřím, že jeho slova v zdravici přispěla k potvrzení, že to myslí s budoucností psychiatrie vážně. Po něm vystoupil profesor Mohr, současný předseda Psychiatrické společnosti, který významně, společně s bývalým předsedou docentem Andersem, událost podporovali už během přípravy. Poté vystoupil honorární sekretář medicínských specializací v Evropské unii (UEMS) doktor Dragašek, dále předsedkyně mladých psychiatrů při EPA (Evropské psychiatrické společnosti) a WPA (Světové psychiatrické společnosti) Mariana Pinto da Costa. Závěr jsme si rozdělili s doktorem Nawkou. Průkopníkem EFPT aktivit je a povědomí o nich v ČR rozšířil právě Alex Nawka, který působil jako prezident organizace v roce 2011 a v tomto roce uspořádal první úspěšné Fórum v Praze. Dnes patříme mezi šest zemí, které tuto možnost – pořádat Fórum – dostaly víc než jedenkrát.

To nejdůležitější na Fóru je prostor pro mladé psychiatry. Ti už první den měli úkol odreferovat, jak je na tom psychiatrie v jejich zemi, se zaměřením na jejich spolky mladých psychiatrů. Úroveň v jednotlivých zemích je rozmanitá, v některých zemích žádnou psychiatrickou společnost nemají nebo nemají možnost konzultovat se školitelem, a naopak existují i dokonale propracované vzdělávací systémy, viz například Anglii, Nizozemsko nebo severské země. Každá země měla tři minuty na to, aby se podělila o jednu pozitivní a jednu negativní věc

o aktuálním stavu. Za Českou republiku jsem referoval, že dosud provedené studie prokazují velmi nízký zájem studentů medicíny o psychiatrii, jsou to 3–4%, co obor zvažují, nakonec se rozhodne nastoupit pouze 1%. Tato skutečnost může ohrozit běžící reformu, protože ta se dá postavit a udržet jedině na kvalitních lidech, se zájmem o obor. Tím pozitivním je, že sekce mladých psychiatrů za dva roky desetkrát zvýšila počet svých členů, na stránkách sekce zpřehlednila informace o atestaci, včetně vypracovaných otázek, a jsme aktivně zapojeni v EFPT.

Uvítací večere na závěr prvního dne v prostorách Akademické restaurace, restaurace ve stylu architektury první republiky, se kapacitně naplnila. V takovém prostředí bylo třeba přítomně patřičně uvítat. Jsem nesmírně rád, že Sanja Zupanič, kolegyně ze Slovinska, vyslyšela moji prosbu 24 hodin před zahájením, po 8hodinové cestě z Lublaně autobusem a zazpívala naprosto překrásně „Měsíčku na nebi hlubokém“. Schopná lékařka s vystudovaným operním zpěvem. Vážím si, že i na tento večer přijali pozvání hosté – profesor Sartorius s manželkou, profesor Mohr či opět pan ministr Mgr. et Mgr. Vojtěch. Důležitým vzkazem směrem k naší sekci je, že pokud budou smysluplné projekty či vzdělávací akce podobné této, máme příslib podpory všech.

Druhý den se nesl v duchu cesty do našich nemocnic a vědeckých zařízení. Den byl zajištěn Psychiatrickou nemocnicí Bohnice, kde účastníky přivítal pan ředitel, doktor Martin Hollý, který popsal, jak se historie jedné z největších psychiatrických nemocnic v Evropě vyvíjela a jak se z bývalé nemocnice na periferii Prahy stává čím dál modernější zařízení, otevřenější a dostupnější veřejnosti. Plenární přednášku měl profesor Jiří Horáček, který

Profesor Norman Sartorius

Zahájení EFPT konference

reprezentoval NÚDZ. Neurovědecká přednáška s názvem „Translační přístup v modelování schizofrenie: farmakologické studie u lidí a potkanů“, která mimo jiné poskytla vhled do posledního výzkumu psychedelík, rozproudila diskusi, která přesáhla předepsaný čas v programu a bohužel musela být v jednom momentě ukončena. Díky portálu EDUmedic však existuje videozáznam přednášky, kterou máme jako sekce volně k šíření. Opět nastal aktivní čas pro účastníky, kde každá země soutěžila v posterové sekci na téma „Duševní zdraví ve věku digitálních technologií“. Českou republiku reprezentoval Samuel Ambroš z Univerzitní nemocnice Ostrava s posterem „Využití elektronických dávkovačů léků u pacientů léčených pro schizofrenní onemocnění“. Jedná se o výzkumný projekt, jehož cílem je vyzkoušet v praxi používání elektronických dávkovačů léků, ověřit zkušenosti pacientů, lékařů i servisního týmu a navrhnout úpravy usnadňující jejich používání. Takové přístroje existují ve světě, ale nejsou běžně k dispozici v ČR. Dalším cílem výzkumu je rovněž ověřit, zda užívání léků za pomoci elektronického dávkovače zajistí pravidelnější příjem léků pacientem. Samuel byl významným hráčem v poli a porota hodnotila jeho poster jako velmi kvalitně zpracovaný pro začínajícího lékaře. Vítězem se stal Gilad Eger z Izraele s posterem na téma „Od bio-markerů po digitální markery“, jeho ústřední myšlenkou bylo, že internet se dá využít jako digitální marker, protože DSM-kritéria se dají měřit digitálně, tato data jsou objektivní, kvantitativní, plynulá a on-line.

Dalším nesmírně vzácným hostem, kterému patří velké poděkování, byl emeritní primář Nešpor, který v historickém divadle Bohnice rozesmál a rozpohyboval svou relaxační přednáškou celé obecenstvo. Naučil účastníky smát se „bez důvodu“ a naučil je také, jak mají sami sebe

pochválit. Obraz, kdy 150 lidí poklepává každý sám sebe po ramenu a vydává u toho zvuky „ooohhh“, mám stále před očima a je mi do smíchu.

Účastníci měli možnost poznat genius loci bohnického parku, kolegové pracující v nemocnici zajistili exkurzi po jednotlivých specializovaných odděleních – zvýšenou psychiatrickou péči, akutní uzavřená oddělení, rehabilitační oddělení, oddělení pro léčbu závislostí, ale i hipoterapii. Ti, kdo se více zaměřili na vědu, navštívili NÚDZ, naše přední vědecké pracoviště, prošli laboratoře zobrazovacích metod, animálních modelů a ze zpětných vazeb jasně dominuje vítěz – možnost si prakticky vyzkoušet rTMS (repetitivní transkraniální magnetickou stimulaci).

Zdálo by se, že po tak intenzivním dni není kde brát energii na večer. Není však nad to, mít „EFPT“ energii a zakusit „International Night“. Ve Vile Štvanice, na Vltavě, s výhledem na Hradčany, v budově v industriálním stylu se odehrála ta nejdynamičtější akce vůbec. Každá země se reprezentovala kulturním vstupem a podělila se o národní nápoj či jídlo. Za nás vystoupili studentka medicíny se zájmem o psychiatrii Bára Mechůrová a student psychologie Kenan Dzananovic. Jejich bezprostřední, ale profesionální beatbox (Kenan) se zpěvem známých hitů (Bára) měl ovace ve stoje. Jsou skromní, neradi se chválí, ale jejich video je také k dispozici, pokud by někoho blíže zajímalo.

Do třetího dne se nastupovalo trošku se spánkovým deficitem, ale právě tady poznáte zájem účastníků, protože i po takové oslavě vstali a byli na programu. Účastníci měli paralelně na výběr dle preference ze dvou interaktivních workshopů a tréninkového dne pro dětskou a adolescentní psychiatrii. Profesorka Bankovská Motlová, expert na psychoedukaci v ČR, nadchla přítomné natolik, že dnes má

Vítěz EFPT Porto Research Award Dr. Adrian Chrobak (vlevo) a Pavel Trančík

pozvánku do zahraničí, aby takový kurz rozšířila o praktický nácvik, protože mladí v Litvě mají zájem provádět tuto techniku v klinické praxi. Druhý workshop připravili samotní mladí psychiatři na téma „Zlepšení dovedností v transkulturní psychiatrii a psychotraumatologii“. Pět přednášejících sdílelo své zkušenosti z praxe s migranty, s lidmi zasaženými válkou nebo i zkušenosti z cest s Lékaři bez hranic, když působili jako psychiatři ve válečných zónách. Součástí povídání byla i ukázka vedení psychiatrického vyšetření přes překladatele.

Dětský a adolescentní tréninkový den měl zastoupení v podobě expertky z Manchesteru doktorky Dubické, která přednesla téma velmi aktuální a pojala ho kontroverzně: „Sociální média – prokletí nebo požehnání pro děti a dospívající?“, doktorka Glaszner z nemocnice Louny přednesla ucelený přehled o poruchách spánku v dětském věku, s aktuálními terapeutickými možnostmi. Pan doktor Goetz z Fakultní nemocnice Motol mluvil o dětech, které vyrůstají s rodiči trpícími vážnými duševními chorobami, čímž se mu povedlo perfektně propojit dětskou i dospělou psychiatrii a zaujmout tak obě zainteresované skupiny.

V tento den se povedlo do Prahy dostat ještě dva plenární řečníky. Na tyto přednášky jsme pozvali studenty z pražských lékařských fakult, motivované pro obor psychiatrie. Profesor Gil Zalsman z Izraele, nejpopovolanější člověk na výzkum a kliniku na tak závažné téma, jakým je dětská sebevražednost, předestřel plnému sálu, čeho v této oblasti dosáhl. Žádná sebechvála, ale naprosto osobitý, sebevědomý projev člověka, který se skutečně často objevil ve správnou chvíli na správném místě a dosáhl světového jména. S upřímným úsměvem uvedl, že k tomu stačí dodržet 3 základní kroky a můžeme být tam kde on: 1. najít si specifické (úzce vyprofilované) téma, 2. najít si dobrého učitele, 3. vytvořit si databázi. A také řekl, že pokud někdo

chce něčeho dosáhnout v akademickém světě, nelze jen vyčkávat, že si nás někdo najde, ale chce to jít aktivně šanci naproti a mít „tak trochu ostré lokty“. Přestože nebyli domluveni, druhý plenární řečník doktor Julien Beezhold (sekretář Evropské psychiatrické společnosti) navázal tím, co nezbytně patří k úspěchu: 1. Odmítnutí/prohra a odolnost/výdrž, 2. Dělání chyb a uvědomění si a poučení se z nich, 3. Ocenění rozmanitosti – lidí i názorů. Přednáška byla zakončena vtipným videem, kde se na piknikové louce zvedá mladý muž, který začne tančit, tančí sice nekoordinovaně a působí nerytmicky, ale za chvíli se k němu přidá další člověk, postupně další a další, až se roztančí celá louka. Paralela byla myšlena na celé EFPT, které se v roce 1992 roztančilo poprvé v Londýně, během setkání šestnácti nadšenců. Večer byl zakončen plavbou parníkem po Vltavě. Symbolicky se plulo do závěrečné fáze konference.

Bylo řečeno, že čas konference je zejména určen aktivitám mladých psychiatrů, dosud bylo však popsáno mnoho významných řečníků, kdy se tedy realizovali účastníci?

Kromě posterové sekce či přednesení referátu o stavu psychiatrie v dané zemi byli účastníci každý den součástí tzv. pracovních skupin. Tyto skupiny byly jádrem konference. Cílem bylo vymyslet projekty a průzkumy, které se budou realizovat v následujících letech a harmonizovat vzdělávání napříč Evropou. Například projekt „Průvodce psychoterapeutickými směry, 2. vydání“, který je v přípravě, je pod taktovkou rozsáhlé autorské skupiny z psychoterapeutické pracovní skupiny a bude volně dostupný ve všech zemích. Vědecká skupina se chystá na analýzu dat a publikaci z velkého projektu „Test Your Own Training“, online dotazník, který po zodpovězení několika otázek odpoví na ústřední cíl – jak moc se naše předatestační vzdělávání přibližuje evropským standardům. Není možné v rozsahu tohoto článku zachytit vše, proto odkazuji na www.efpt.eu, kde má každá pracovní skupina svůj blok s aktualitami.

Nebyli účastníci odrovnáni sezením?

Nikoliv. Program byl proložen i tzv. zdravotními pauzami, kdy si mohli účastníci zaběhat, zahrát tenis, volejbal nebo fotbal, vše zajištěno v okolí Masarykovy koleje či v areálu Psychiatrické nemocnice Bohnice.

Byla nějaká ocenění?

EFPT uděluje význačným mladým psychiatrům dvě ocenění a tak tomu bylo i v Praze. Vědeckou cenu „EFPT Porto Research Award“ si převzal osobně Adrian Chrobak z Polska, lékař ve 2. roce předatestační přípravy, který zkoumá pomocí zobrazovacích metod motorické deficity u schizofrenie a afektivních poruch. Jedním z jeho vlastních objevů je oční nález – insuficience konvergence s unilaterální exoforií do blízka u pacientů ze schizofrenního spektra. Další cenou, která se symbolicky zrodila v roce 2011 v Praze, je „Award of Excellence“, kterou letos získal Wim Duhayon s kolektivem z Nizozemska. Jejich projekt s názvem „Vášnivý psychiatr“, kdy se pravidelně setkávají místní osobnosti s rezidenty a studenty medicíny v neformálním prostředí a sdílejí své motivace a ambice v oboru,

získal natolik na popularitě, že je dnes oficiálně podporován univerzitou a zvyšuje počty zájemců o obor v regionu.

Jaký byl konec konference?

Jako každý rok, končilo se valným shromážděním. Je to vždy dlouhý den, ale nezbytný, právě proto, aby organizace dále fungovala strukturovaně a finančně zdravě. Mezi plnohodnotné členy federace byly přijaty sekce mladých lékařů z Bulharska a Gruzie. Také se zvolilo nové vedení a výbor EFPT pro další období. Štafetu jsem předal doktoru Georgovi Stercu z Rumunska a jeho týmu. 28. EFPT Fórum se uskuteční příští rok 2.–5. července 2020 v Bukurešti. Konec byl dojemný, s tak skvělou partou lidí, se kterými spolupracujete rok a navázete vztahy, se těžko loučí, stejně tak se skvělými účastníky konference. Rozdaly se certifikáty, akce byla hodnocena 24 vzdělávacími kredity.

To je opravdu vše?

Ne, událo se toho víc, ale osobní zkušenost je nepřenositelná a něco musí zůstat tajemstvím pouze mezi účastníky.

Závěrem chci poděkovat: organizačnímu týmu (Dominik Blažek, Martin Zima, Zuzana Pecháčková, Petra Skřivánková, Jiří Dvořák, Laura Jourová, Anna Dragonová, Michal Češek, Martina Vňuková, Vojtěch Prášil, Martin Hejzlar, Eliška Nosková, Lenka Knesplová); dobrovolníkům z řad studentů medicíny i psychologie, kteří neúnavně hlídali chod konference; mezinárodnímu výboru EFPT, který mi byl oporou celý rok; paní doktorce Strunzové, která mě v roce 2017 cestou vlakem z Kroměříže motivovala, ať jedu na Fórum do Istanbulu, a tím zásadně

President-Elect George Stercu, President Pavel Trančík, ministr zdravotnictví Adam Vojtěch

ovlivnila, že se EFPT stalo mým zaměstnáním a nezapomenutelnou zkušeností; paní primářce Vyhnančkové, že mi umožnila cestovat poslední rok po konferencích a EFPT aktivně zastupovat; vedení nemocnice Bohnice a NÚDZ za lidský potenciál, záštitu a zázemí; paní doktorce Protopopové za zprostředkování schůzek s panem ministrem. Děkuji sponzorům: Psychiatrické společnosti ČLS JEP, farmaceutickým firmám Janssen, Lundbeck, Krka, Lilly, Angeliny, Mylan, které poskytly edukační dar na odbornou část konference, bez nároku zasahovat do obsahu odborného programu. Děkuji vám všem – účastníkům konference a čtenářům – za zájem o EFPT.

MUDr. Pavel Trančík
EFPT President 2018–2019
Předseda sekce mladých psychiatrů – Psychiatrická
Společnost ČLS JEP
pavel.trancik@bohnice.cz

PSYCHIATRICKÁ NEMOCNICA PROFESORA MATULAYA KREMNICA

ul. Čsl. armády 234/139, 967 01 Kremnica

ponúka voľné pracovné miesto: zástupca primára na pedopsychiatrickom oddelení

Náplň práce:

- ▶ poskytovanie zdravotnej starostlivosti psychicky chorým na pedopsychiatrickom oddelení

Požadované vzdelanie:

- ▶ VŠ II. stupňa všeobecné lekárstvo + špecializácia v odbore detská psychiatria

KONTAKT:

Ing. Vladimír Husárček, riaditeľ
Telefón: +421 905 741 142
E-mail: pnkremnica@gmail.com

Mzdové podmienky:

- ▶ spolu 3 400 €, z toho 2 700 € základná mzda + 700 € (osobný príplatok, prémie, odmeny), bez služieb

Benefity:

- ▶ rýchly kariérny rast, služobné motorové vozidlo, náborový príspevok 3 000 €, plus 10 dní dovolenky (celkovo 6 resp. 7 týždňov), 2% zo mzdy na DDS, odmeny, príplatky za služby, osobný príplatok po 3 mesiacoch, výborný kolektív a príjemné pracovné prostredie, možnosť stravovania v jedálni nemocnice, možnosti ďalšieho vzdelávania, vlastné rehabilitačné zariadenie vrátane hipoterapie